

"Ω κυρά Μαгдаληνή
 πῶς κοιμάσαι μοναχή;
 — Δὲν κοιμοῦμαι μοναχή,
 ἔχω Πέτρο, ἔχω Παῦλο
 5 ἔχω δώδεκ' Ἀποστόλους
 τοῦ Χριστοῦ τὸ δεκανίκι,
 τὸ Χριστὸ προσκεφαλάκι.
 Κάτ' ἀπ' τὴν πορτίτσα μου
 κ' ἔξ' ἀπ' τὴν σκαλίτσα μου
 10 οἱ ἔχθροί νά φᾶνε νά πριστοῦν
 καὶ θάλασσα νά σκάσουν.
 410

1) Ἐπαρχίας Τυρολόης καὶ Σιρεντζίου

Εἰς πινυτο-ἐκτελεσθέντα
 Δι' ἐκτελεσθέντα
 «Θεμελιώ» τ. 34/1939 σ. 35

Βελιγράδι.

Αυτοκράτορ

Ἡ Κλέφτισσα Διαμάντω.

(Στὸ παρακάθι)

σ. 245-6

246 Εἶδες ψαράκια στὸ βουνὸ καὶ θάλασσα σπαρμένη;
 εἶδες καὶ κόρη λεύθερη καὶ κλέφτισσα νά γίνη;
 Δώδεκα χρόνια ἔτρεξε στὶς κλέφτες καπετάνιος
 κανέννας δὲν τὴν γνώρισε ποὺ ἦταν ἡ Διαμάντω,
 5 κόπηκε τὸ θελύκι τῆς φανῆκαν τὰ φλουριά της.
 "Ἐνα μικρὸ κλεφτόπουλο τὴ γλέπει καὶ γελάει,
 «Εἶδα τὸν ἥλιο π' ἔλαμψε καὶ τὸ φεγγάρι ποὺ φέγγει»
 — Σώπα μικρὸ κλεφτόπουλο καὶ μὴ τ' ὁμολογᾷς,
 ἐγὼ θά σ' ἔχω ψυχογιὸ νά σὲ πολυπλουτίσω.
 10 — Δὲν θέλω γὼ τὰ πλοῦτή σου, δὲ θέλω τὰ καλὰ σου,
 θέλω νά τρέχωμε μαζὺ νά χαίρετ' ἡ καρδιά μου.
 — Αἴντε νά παίξουμε τὰ σπαθιά νά ρίξουμε τὰ λιθάρια.

410

Βελιγράδι.

Ἡ Κλέφτισσα Διαμάντω.

(Στὸ παρακάθι)

Εἶδες ψαράκια στὸ βουνὸ καὶ θάλασσα σπαρμένη;
 εἶδες καὶ κόρη λεύθερη καὶ κλέφτισσα νά γίνη;
 Δώδεκα χρόνια ἔτρεξε στὶς κλέφτες καπετάνιος
 κανέννας δὲν τὴν γνώρισε ποὺ ἦταν ἡ Διαμάντω,
 5 κόπηκε τὸ θελύκι τῆς φανῆκαν τὰ φλουριά της.
 "Ἐνα μικρὸ κλεφτόπουλο τὴ γλέπει καὶ γελάει,
 «Εἶδα τὸν ἥλιο π' ἔλαμψε καὶ τὸ φεγγάρι ποὺ φέγγει»
 — Σώπα μικρὸ κλεφτόπουλο καὶ μὴ τ' ὁμολογᾷς,
 ἐγὼ θά σ' ἔχω ψυχογιὸ νά σὲ πολυπλουτίσω.
 — Δὲν θέλω γὼ τὰ πλοῦτή σου, δὲ θέλω τὰ καλὰ σου,
 θέλω νά τρέχωμε μαζὺ νά χαίρετ' ἡ καρδιά μου.
 — Αἴντε νά παίξουμε τὰ σπαθιά νά ρίξουμε τὰ λιθάρια.

21. Παινέματα χωριῶν

Ἡ Καλλικράτεια χι ξύγαλο, κι' ὁ Τσεκμετζές τὰ ψάρια,
 κι οἱ Φανασάκρες θερμασιά, ποὺ τρώει τὰ παλληκάρια.
 Ἀρισιανὴ μου Παναγιά, καὶ Γαρδιανὴ μου χάρη,
 φυλάξτε τὴν ἀγάπη μου, ἄλλος νά μὴ τὴν πάρη.
 Τὸ Ξάστερο εἶναι κατηφές, καὶ οἱ Γιαλοὺς ἀτλάζι,
 καὶ τὸ καμημένο Κονομιὸ κλαίει κι ἀναστενάζει.
 Σηλυβρινὴ μου Παναγιά, Πουβατιανὴ εἰκόνα,
 καὶ Ξαστερνὴ κρὺο νερό, ποὺ πίνουν τὸ χειμῶνα.
 Λεμόνια, πορτοκάλια καὶ μήλα χιωτικά,
 τὰ τρῶνε τὰ κορίτσια τὰ Τσακλιώτικα.
 Χόρεψε Στραντζιώτικα, πῆδα Καρατζιώτικα,
 Σεῖσαι καὶ τὸν . . . . σου, σάν Μπελιγραδιώτισσα.

ΚΑΛΙΣΘΕΝΗΣ ΧΟΝΤΡΟΜΟΥΣΙΑΔΗΣ
 Δημοτικά τραγούδια Τσακλίου

«Θεμελιώ» τ. 34/1939 σ. 35

- Ἔλα Νύπνε μου, πάρε το,
γλυκά νά τὸ κοιμήσης
καὶ μέσ' τὸν ὕπνο του,
νά με τὸ συργιανίσης.
5 Νά μοῦ τὸ πᾶς ἐδῶ,
νά μοῦ τὸ πᾶς ἐκεῖ,
μέσα σὲ περιβόλια
νά τὸ γεμίσης καὶ τὶς τσέπες του,
τριαντάφυλλα καὶ ρόδα.
10 Τὰ ρόδα νᾶν' τῆς μάννας του,

- «Νά πᾶτε νά πῆτε τὸν βασιλέ,
35 ἂν ἔχει κι' ἄλλα πρόβατα νά στεῖλ' νά τὰ κουρέψω».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

409

ΑΘΗΝΩΝ

Κερμένη

Ἐγὼ εἶμαι ποὺ παίνεφθα καὶ ὅξιο παλληκάρι

Ἡ λυγερὴ καὶ τὸ Τουρκόπουλο.

- Ποιὸς εἶδε ἥλιο τὸ πρωί, ἄστρι τὸ μεσημέρι,
ποιὸς εἶδε τέτοια λυγερὴ νά φκιάνη τὸ φκιασίδι;
Παρασκευὴ τὸ ἔφκιανε, Σαββάτο τελειώνει,
τὴν Κυριακὴ τὸ ἔβαλε στὴν ἐκκλησιὰ πηγαίνει.
5 Ὅσ' ἄρχοντες τὴν εἶδανε, ὅλοι τὰ φέσια βγάλαν
κ' ἓνα παιδί Τουρκόπαιδο, ἓνα βασιλοπαῖδι
ἀγάπησε τὴν Χριστιανὴ καὶ θέλει νά τὴν πάρη.
Ἡ Χριστιανὴ σάν τ' ἄκουσε πῆρε βουνά καὶ πάει
βάζει τὸν ἥλιο πίσω της καὶ τὰ βουνά μπροστά της,
10 κι' ὁ Τοῦρκος ποὺ τὴν ἀγαπᾷ πέφτει τὸ καταπόδι.
Ἡ κόρη ὅπου ἔφευγε στὸν ἄϊ Γιώργη τάζει :
« Ἀῖ Γιώργη μ' Ἀρακλειανέ, ἀφέντη μ' καβαλάρη,
κρυψέ με, ἀπὸ τὸν Τοῦρκο νά σὲ πλέξω τὸ στεφάνι
μὲ τὸ μαργαριτάρι. »